

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 lipca 1965 r.

Nr 31

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 204 — z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie wyłączenia zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych spod działania ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych 261
- 205 — z dnia 17 lipca 1965 r. w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów Prawa wodnego na morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne 261

ROZPORZĄDZENIA:

- 206 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 30 czerwca 1965 r. w sprawie trybu zgłaszania wniosków oraz wydawania zaświadczeń i zezwoleń na wywóz za granicę dóbr kultury 262
- 207 — Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 3 lipca 1965 r. w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego 263

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 208 — z dnia 7 lipca 1965 r. w sprawie ratyfikacji przez Grecję Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r., oraz uczestnictwa Tanzanii i Rwandy w tej konwencji 263
- 209 — z dnia 7 lipca 1965 r. w sprawie ratyfikacji przez Szwajcarię Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r. 264
- 210 — z dnia 8 lipca 1965 r. w sprawie wypowiedzenia przez Luksemburg Konwencji o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych, podpisanej w Genewie dnia 30 marca 1931 r. 264
- 211 — z dnia 8 lipca 1965 r. w sprawie wypowiedzenia przez Republikę Niger Międzynarodowej konwencji o liniach ładunkowych, podpisanej w Londynie dnia 5 lipca 1930 r. 264

204

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1965 r.

w sprawie wyłączenia zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych spod działania ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych.

Na podstawie art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określone w uchwale nr 18 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1965 r. w sprawie tworzenia, organizacji i finansowania wyodrębnionych zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor

Polski Nr 10, poz. 33) przedsiębiorstwa i zakłady doświadczalne wyłączają się spod działania ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

205

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1965 r.

w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów Prawa wodnego na morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozdziału 2 działu V (Bezpośrednia ochrona przed powodzią) ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) rozciąga się na morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej, Ministrowi Żeglugi oraz prasy i innym właściwym rad narodowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

206

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 30 czerwca 1965 r.

w sprawie trybu zgłaszania wniosków oraz wydawania zaświadczeń i zezwoleń na wywóz za granicę dóbr kultury.

Na podstawie art. 41 i art. 44 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz za granicę na stałe lub czasowo dobra kultury, z wyjątkiem wywozu na stałe instrumentów muzycznych o wysokiej wartości artystycznej, muzealnej lub historycznej, składa się:

- 1) do Biblioteki Narodowej w Warszawie — w odniesieniu do materiałów bibliotecznych,
- 2) do Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych — w odniesieniu do materiałów archiwalnych,
- 3) do konserwatora zabytków — w odniesieniu do pozostałych przedmiotów.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz za granicę na stałe instrumentu muzycznego o wysokiej wartości artystycznej, muzealnej lub historycznej składa się do Ministra Kultury i Sztuki.

3. Użyte w rozporządzeniu określenie „konserwator” oznacza wojewódzkiego konserwatora zabytków (konserwatora zabytków miasta wyłączonego z województwa), właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, a w braku miejsca zamieszkania wnioskodawcy — ze względu na miejsce jego pobytu.

§ 2. 1. Wniosek (§ 1) powinien szczegółowo wymieniać przedmioty, które mają być wywiezione, wraz z opisem umożliwiającym dokładne ich zidentyfikowanie. Na żądanie organu wydającego zezwolenie należy dołączyć dwie fotografie przedmiotów objętych wnioskiem.

2. Wniosek o zezwolenie na czasowy wywóz instrumentów muzycznych powinien zawierać oświadczenie, czy wnioskodawca ubiega się o wielokrotny wywóz w oznaczonym okresie.

3. Do wniosku o zezwolenie na wywóz na stałe instrumentu muzycznego należy dołączyć:

- 1) dowód stwierdzający prawo własności,
- 2) opinię rzeczoznawcy z dziedziny właściwej dla odpowiedniego rodzaju instrumentu o wartości artystycznej, muzealnej lub historycznej,
- 3) zaświadczenie stwierdzające sposób użytkowania instrumentu muzycznego, wydane przez zakład pracy, właściwy związek zawodowy, stowarzyszenie twórców albo szkołę lub uczelnię.

§ 3. Minister Kultury i Sztuki może określić, jakie grupy przedmiotów nie stanowią dóbr kultury w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48).

§ 4. 1. Konserwator, Biblioteka Narodowa w Warszawie i Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych dokonuje oględzin przedmiotów objętych wnioskiem, powołując w miarę potrzeby do udziału w oględzinach biegłego odpowiedniej specjalności. Nie dokonuje się oględzin zabytków wpisanych do rejestru zabytków.

2. Wnioskodawca obowiązany jest udostępnić dla oględzin przedmioty objęte wnioskiem w miejscu, gdzie się znajdują, albo na żądanie konserwatora, Biblioteki Narodowej w Warszawie lub Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych dostarczyć je na wskazane miejsce.

3. W razie gdy dla dokonania oględzin konieczne jest zatrzymanie przedmiotów na pewien czas — wnioskodawcy wydaje się pokwitowanie.

§ 5. W wyniku przeprowadzonego postępowania (§ 4) konserwator, Biblioteka Narodowa w Warszawie lub Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych:

- 1) wydaje zaświadczenie, że przedmioty objęte wnioskiem nie podlegają zakazowi wywozu zgodnie z art. 42 ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, albo
- 2) wydaje zezwolenie na czasowy wywóz dobra kultury za granicę (§ 11) lub odmawia jego wydania, albo
- 3) przekazuje Ministrowi Kultury i Sztuki wniosek o zezwolenie na wywóz na stałe dobra kultury.

§ 6. 1. Zaświadczenie stwierdzające, że przedmiot nie podlega zakazowi wywozu, oraz zezwolenie na wywóz powinno zawierać dokładny opis wywożonego przedmiotu, umożliwiający jego zidentyfikowanie. Termin ważności zaświadczenia lub zezwolenia nie może być dłuższy niż jeden rok od daty wystawienia.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, upoważnia okaziciela zaświadczenia do wywozu przedmiotu.

§ 7. 1. Zezwolenie na wywóz czasowy powinno określać termin, w jakim wywieziony przedmiot powinien być przywieziony do kraju. Termin ten nie może być dłuższy niż 10 lat, jednak w uzasadnionych wypadkach może on być przedłużony.

2. Zezwolenie na wywóz czasowy lub stały wydaje się w dwóch egzemplarzach, z których jeden zachowuje otrzymujący zezwolenie, drugi zaś zatrzymuje urząd celny.

3. Zezwolenie wystawia się dla wnioskodawcy. W zezwoleniu należy wymienić imię i nazwisko osoby, którą wnioskodawca upoważni do dokonania wywozu.

§ 8. 1. Przedmiot wywożony za granicę na podstawie zezwolenia powinien być w miarę możliwości zaopatrzony w znak umocowany w sposób stosowany w muzealnictwie, o czym zamieszcza się wzmiankę w zezwoleniu.

2. Druki zawierające datę wydania nie wymagają znakowania.

§ 9. Zezwolenie na czasowy wywóz instrumentów muzycznych może być wydane na wywóz wielokrotny w oznaczonym okresie. Zezwolenie takie wydaje się wnioskodawcy w jednym egzemplarzu.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa resortu kultury i sztuki, których zakres działania obejmuje sprzedaż dóbr kultury, obowiązane są przy sprzedaży na żądanie nabywcy i w jego imieniu:

- 1) poczynić starania o uzyskanie zaświadczenia organu określonego w § 5 stwierdzającego, że dobro kultury nie podlega zakazowi wywozu, albo